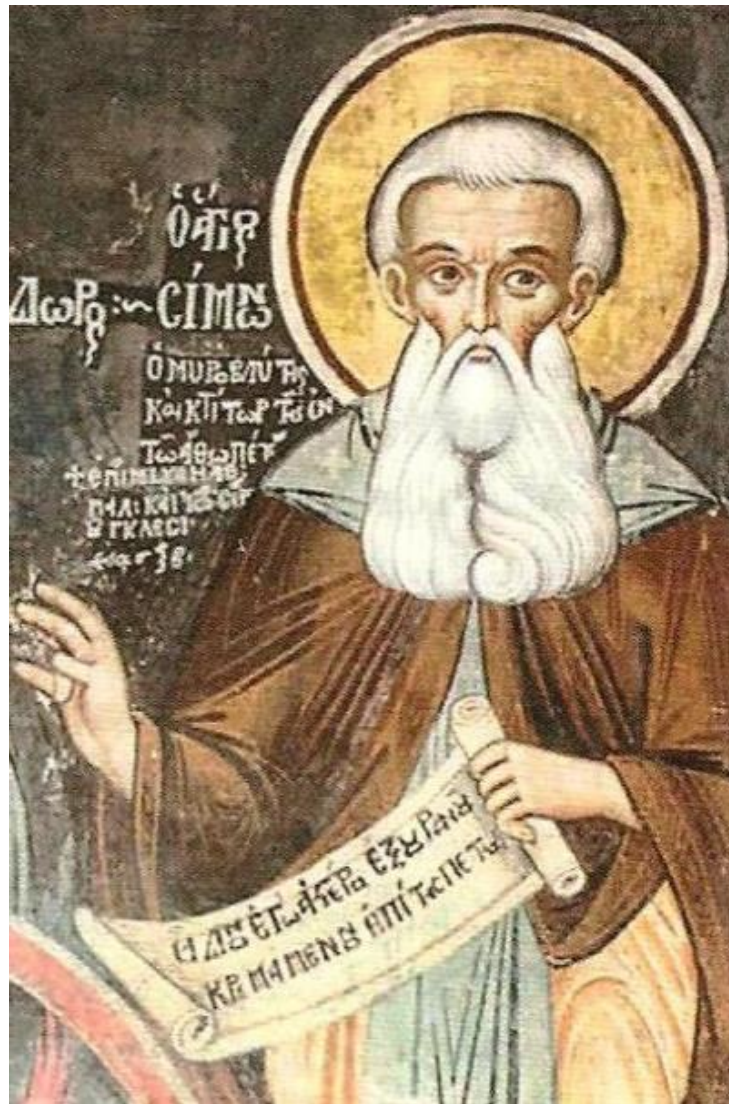

СЛУЖБА ПРЕПОДОБНОМ И БОГОНОСНОМ ОЦУ НАШЕМ

СИМОНУ МИРОТОЧИВОМ

ΚΤΙΤΟΡУ СВЕШТЕНΟГ ΜΑΝΑΣΤΙΡΑ ΣΙΜΟΝΟΠΕΤΡΕ

НА СВЕТОЈ ГОРИ

На малој вечерњи

На Господи возвах постављамо 4 стиха и појемо подобне стихире, глас 2.

Док си, стојећи на стијени, надприродне подвиге чинио, осјенише те свјетлост, анђелска слава и неизрецива радост блажених, коју си и наслиједио. Помени, чудесни Симоне, нас који твој спомен славимо.

Онај који не знаде какву си благодат, и какву непролазну, неизрециву и непромјењиву славу и част од Господа примио кроз твоје трудове, када те, свеблажени Симоне, видје у сну, несрећник, обузет ужасом и страхом, излијечи се од те сумње.

Тече ријека исцјељења, промаљају се мирисни зраци, точе се извори чудеса из свечасних и божанствених моштију светог Симона, а спомен имена његовог хитро изгони демоне из оних који му притичу. Ходите цареви, Патријарси, богати и сиромаси, испуните се његовим даровима.

Као што си, мудро, очистио гнијездо демонско на стијени, и на њој подигао часни храм Христов, сабравши у њему ред монаха и узносећи хвалу Богу свих, тако не престај да нас руководиш, и у Царство Небеско уводиш, Симоне свеблажени.

Слава, глас 1.

Очистивши се кроз многе подвиге, попео си се на високу стијену и као други Мојсије на гори Синају, зашао си у облак созерцања, завољен од Бога. Поставши тајновидац небеских учења, удостоји се да водиш Нови Израил, кога си, својим руковођењем повео до горњег Јерусалима, и задобивши плату за своје трудове, божанственим Духом својим на небу стојиш пред престолом Свецара, а на земљи нам твоје свете мошти точе благоухано миро, које нам је бранич од свих болести. Моли да се спасу душе наше.

И сада, празника. Глас исти.

Небо и земља данас, као што је пророковано, нека се обрадују! Анђели и људи нека духовно свјеткују! Јер се Бог јави у тијелу онима који сједе у мраку и сијенци, родивши се од жене. Пећина и јасле Га прихватају, пастири чудо разглашавају, мудраци са Истока у Витлејем дарове доносе, а ми, недостојним устима, угледајући се на анђеле, хвалу му одајмо: „Слава на висини Богу, а на земљи мир!“ Дође очекивање многобожаца, дође и спасе нас од робовања врагу.

Стиховне стихире, глас 2.

Донеси покров заштите над Симонопетру, оче, избављајући паству твоју од сваког напада у вијекове.

Стих: *И постави на стијену ноге моје.*

Поведен си, на божанствени Атон, као пророк из Тесвита на Хорив, продријевши, као боговидац, у облак неприступни.

Стих: *Горе високе дао си јеленима.*

Протјерао си мрак из разбојникових душа, Симоне, оче триблажени, и обасјао их сјајем вјере, свеславни.

Слава, глас 5.

Наставајући на пустој и непроходној земљи, примио си Бога који те је спасао, оче наш. Поучен сјајном звијездом која над стијеном стајаше, саздао си манастир назван Нови Витлејем, и сабравши мноштво ученика, образац им постаде. Ратоборни Крити и Арапи, приђоше ти, задивљени врлинама твојим. Демонизовану царску кћер твојим молитвама си излијечио, а онога који је у тебе посумњао, кроз сан си појавом својом исправио. Стога и сада, свети Симоне, стојећи пред Тројицом, моли се за твоје сљедбенике.

И сада, празника. Глас исти.

Мудраци, владари из Персије, јасно увидјевши да је на земљи рођен Цар небески, свијетлом звијездом вођени дођоше у Витлејем, носећи биране дарове: злато, тамјан и смирну, па падоше и поклоише се, јер видјеше гдје Надвремени лежи у пећини као новорођенче.

Тропар, глас 4.

Сви вијерни, пјесмама похвалимо чувенога мироточца и Христов бисер, потпору монаха и божанственога подвижника, кличући: Сачувај нас од пријетње непријатеља, блажени Симоне, ти који си, звијездом вођен, саздао Нови Витлејем.

На великој вечерњи

Након уводног псалма, појемо Блажен муж. На Господи возвах постављамо 8 стихова и појемо подобне стихире.

Глас 1.

Пјесмама почаст одајмо спомену Симона Мироточивог, јер он, неизрециво, прими благодат да демоне одвраћа, од болести и мука ослобађа, и оне који га поштују из заблуде ка Богу управља.

Ти који гледаш красоте Небеса и са Ангелима обитаваш, блажени, и насићујеш се хлебом божанског весеља, моли да се избеаве од опасности, искушења и гријехова, они који те поштују.

Сви који гледају стијену, чуде се, оче Симоне, како си, обитавајући у њој све замке преваре храбро уништио и блистави дом у спомен Рођења Христовог побожно подигао.

Радуј се, оче Симоне, поносе Преподобних, Ти који си анђелски на Атону поживео, крјепости монаха и избавитељу свих нас који твој свечасни спомен светкујемо, о радуј се, небески човјече.

Глас 2.

Којим радосним мелодијама да опјевамо Симона Мироточивог; похвалу Атона и анђелоподобног над смртнима; благоухање монаха и истоименика великог Петра, који је Симонопетри неуништив темељ поставио и са (апостолом) Петром паству разумних оваца утврдио у Христу, Сину Божјем и Сину Богодјевојке?

Којим складним пјесмама да похвалимо Симона Мироточивог, који се подвизима окитио и у Симонопетри миомирисним сасудом Духа замирисао? Као дом кога је Мудрост саздала? Као стуб који је Атон подупирао? Јер га даровима за темељ и покров разумних оваца постави Христос, Син Божји и Син Богодјевојке.

Како да пророчким пјесмама овјенчамо Богоносног Симона, житеља Атона и утемељитеља Симонопетре? Као божанствено чудо на Атосу? Као најмудријег трудбеника у подношењу? Као оштрог прогонитеља злих духова? Јер њему даде дар да силом чудеса прогони лукавог, Христос, Син Божји и Син Богодјевојке.

Каквим духовним епом да те узвеличамо, божанствени оче? Као саздатеља Симонопетре којом си руководио? Као увијек свјез изданак Атона? Јер си једно Новим Витлејемом прогласио, а друго си као нови Сион осветио. Јер је њега у удјео Дјеве Богородици као Матери удијелио Христос, Син Божји и Син Богодјевојке.

Слава, глас 4.

Којим пјесмама хвалу да ти принесем? Или, како да те назовем, целивајући са трепетом одраз твога лика? Није довољано ни мноштво језика, а камоли један, и то упрљан и немумшт. Но, пошто је теби, Христовом подражатељу, могуће, прими од нас ово што слушаш: Радуј се темељу манастира Симонопетре, одбрано Свете Горе и пред Богом за све ватрени молитвениче! Радуј се, сасуде врлина, стубе монаха и свечасни доме Свете Тројице. Радуј се прогонитељу демона, љекару болујућих, обрасцу тиховатеља, разборитости пастира, радосни утјешитељу тужних, жезле слијепих и сигурни водитељу заблудјелих. Радуј се љиљане који богато изливаш благоухано миро, ријеко чудеса која увијек течеш, насљедниче вјечних добара! Моли се за нас који са вјером свјеткујемо твој пречасни спомен.

И сада, празника. Глас исти.

Весели се Јерусалиме! Свјеткујте сви који љубите Сион! Данас је раскинута привремена уза Адамове осуде, отворен је рај, обеснажена је змија – јер ону коју некад превари спази да је Мајка Створитеља сад. О силнога богатства мудрости и познања Бога! Она преко које се, као оруђе гријеха, у сваком телу удомила смрт, поста зачетак спасења свему свијету преко Богородице. Из ње се рађа дјетенце а свесавршени Бог. Својим рођењем Он њено дјевичанство запечаћује, Својим пеленама узне грјеховне дријеша, а Својом дјетињом нејакошћу порођајне болове ожалошћене Еве лијечи. Нека игра и плеше сва творевина! Јер је Христос дошао да је обнови и да спасе душе наше.

Вход, Свјетлости тиха, прокимен дана и читања:

Читање из мудрости Соломонових (3. 1-9)

Душе праведника су у руци Божјој, и неће их се дотаћи невоља. Изгледало је у очима неразумних да су умрли, и сматран је за погибао исход њихов, а одлазак од нас - уништење; они, међутим, пребивају у миру, јер ако су у очима људи и кажњени, нада је њихова пуна бесмртности; и мало намучени, велико ће добро задобити, пошто их Бог испроба и нађе их достојне себе самога; као злато у огњеној пећи испроба их, и као свеплодну жртву прими их. И у вријеме када их посјети засијаће, и као искра у стрњици плануће. Судиће племенима и загосподариће народима, и зацариће се над њима Господ вавијек. Који се у Њега поуздају познаће истину, и вјерни ће у љубави пребивати у Њему, јер благодат и милост је са светима Његовим.

Читање из мудрости Соломонових (5. 15-6.3)

Праведници ће пак вавијек живјети и у Господу је награда њихова, и старање о њима код Вишњега. Зато ће примити Царство љепоте и вијенац красоте из руке Господње, јер ће их Он десницом закрилити и мишицом ће их заштитити. Узеће за свеоружје ревност Своју и наоружаће створење за одбрану од непријатеља. Обући ће се у оклоп праведности и навући ће на себе шлем - суд нелицемјеран; узеће штит непобједиви - свјетлоста изоштриће жестоки гњев као мач, док ће заједно са Њим заратити на безумнике цијели свемир. Покренуће се добро усмјерене стријеле муњоносне и из облака као добро натегнутог лука пролетјеће циљу, и каменуубојитог гњева препун излиће се град; узнегодоваће против њих вода морска, а ријеке их изненада опколити; супротставиће им

се Дух силни и као вихор ће их развијати; и безакоње ће опустошити сву земљу а злочинство оборити пријестолу моћника. Послушајте зато цареви и разумите; научите, судије крајева земаљских; упамтите ви који владате мноштвом и који се гордите над многим народима: Од Господа вам је дата власт ваша и владање од Вишњега!

Читање из мудрости Соломонових (4. 7 -15)

А праведник доспије ли да оконча, у покоју ће бити; јер часна старост није у мноштву љета нити се мјери бројем година; сједина људима је разборитост и зрео узраст - живот неупрљан. Угодан Богу поставши омиље Му и живећи међу грешницима би пресељен; прими га себи, да не би зло измијенило разум његов или лукавство преварило душу његову; јер зловна завист помрачује добра, и похотљиво маштање развраћа ум незлобив. Ко се за кратко усаврши, напуни много година; јер је омилила Господу душа његова, зато и похита из зле средине; а свјетина видје и не схвати и на ум јој не дође нешто тако да је благодат и милост на изабраницима Његовим, и промишљање над светима Његовим.

На литији

Глас 1.

Небо и земља данас, као што је пророковано, нека се обрадују! Ангели и људи нека духовно свјеткују! Јер Бог се јави у тијелу онима који сједи у мраку и сијенци, родивши се од жене. Пећина и јасле Га прихватају, пастири чудо разглашавају, мудраци са Истока у Витлејем дарове доносе, а ми, недостојним устима, угледајући се на ангеле, хвалу му одајмо: „Слава на висини Богу, а на земљи мир!“ Дође очекивање многобожаца, дође и спасе нас од робовања врагу.

Обрадуј се Света Горо Атонска, радовању Божјем и сажитељу Преподобних, јер на твојим обронцима процвјета љиљан неувењиви, увијек свјежи и живи, преподобни отац наш Симон, и духовним мирисом цијели твој предии испуни, изњедривши богате плодове Духа. Стога и ми, његова чеда, сабравши се данас, духовним пјесмама радосно кличемо: Молитвама његовим, Господе, просвијетли душе наше!

Глас 2.

Ходите чете монаха, достојно похвалимо Христовог подражатеља, невечерњег сјајног свјетилника, мирисни сасуд дарова и велику потпору и путеводитеља свих на Атону, благоуханог Симона Мироточивог. Јер он, неисцрпну светост у себи имајући, небески живот проживје на земљи, владајући се у тијелу као бестјелесан. Стога и прими богати дар творења чудеса, показавши нам дом Свете Тројице у себи, којим се свијетло прославио и ка истинитој свјетлости преселио, удостојивши се мироточења. О чуда дивнога и необичне

ствари! Иако по природи тваран, поста једнак нетварним (невештаственим) бићима. О, најсилнији међу оцима, који си славом и чашћу обасјан, моли се да у дан суда будемо удостојени вјечних добара.

Глас 5.

Подвижничким трудовима себе си украсио и сажитељ Преподобних у вјечности си постао, блажени Симоне. Ревнујући за њихову беспријекорну државу, награду си добио за муке своје. Смијерна обитељ коју на стијени сазда, поноси се твојим мегданима, а Гора Атонска радосно данас прославља свечасни празник твог упокојења. Стога, оче свесвети, ороси духовним спасењем и отми од сваке опасности и невоље, нас који с вјером твој спомен свјеткујемо.

Слава, глас 6.

Ходите, узиђимо на Атон божанствени, у цвијетни дом Матере Божије, и тајно сазиримо славу Јединороднога Сина, како свјетлом прославља Њеног обожаватеља, преподобног Симона, обасјаног небројеним зракама свјетлости звијезде тросунчане и будимо учасници његовог божанственог мира. Презримо пропадљиву раскош, угасимо неугасиви огањ тјелесне пожуде и примимо богате дарове од Онога који има неизмијерно велику милост.

И сада, исти.

Мудраци, владари из Персије, јасно увидјевши да је на земљи рођен Цар небески, свијетлом звијездом вођени дођоше у Витлејем, носећи биране дарове: злато, тамјан и смирну, па падоше и поклоише се, јер видјеше гдје Надвремени лежи у пећини као новорођенче.

Стиховње стихире, глас 6.

Радуј се, умирисани и блажени Симоне, божанственим мирисом испуњени, јер потоцима мира твога Атонску Гору облагоухаваш. По миру доби име, Мироточиви, точећи мирисно уље из својих благоуханих моштију. Тога ради, умириши божанским мирисом и одбрани од смраднога гријеха, нас који те са љубављу пјевамо, богомудри, и са вјером прослављамо твоје часно упокојење.

Стих: И постави на стијену ноге моје.

Радуј се, преподобни Симоне, који си дар благоухања примио од Почетног Мира, и показао се Његовим чистим сасудом, часном бочицом и мирисном посудом, свечасни. Мирисом чудеса твојих благоухаш онима који пјесмама твоје божанствено миро величају, и точиш неисцрпну благодат онима који са вјером желе да химнама твој свечасни спомен умиришу, а смрдљиве страсти душа наших, блажени, одгониш угодним мирисима својим.

Стих: Горе високе дао си јеленима.

Радуј се, свехвални Симоне Мироточиви, који си примио благодат да миро изливаш и све облагоухаваш угодним мирисима божанских чудеса, оче. И сада, Свети, умириши

мирисима Духа и испуни благодаћу нас, који те поштујемо и твоје миро у пјесмама величамо, и узносећи приљезне молитве удостој нас да у дан праведнога суда смјелост и милост задобијемо.

Слава, глас 3.

Утврђен на стијени божанским свјетлојављањем, као други Симеон и његов имењак, Симоне, оче наш, процвао си на Гори Атонској. Монасима си мирис источио, као прозирни алабастар Духа Светога, а сада на Небесима обитавајући, неисказаном свјетлошћу, мирисом и радошћу испуњен, измоли велику милост од Христа Спаса свима, који побожно твој спомен поштују.

И сада, празника. Глас исти.

Кад се Господ Исус родио у Витлејему, у Јудеји, са Истока дођоше маги и поклонише се очовјеченом Богу, па несебично отворише своје ризнице и пружише скупоцјене дарове: чисто злато – као Цару вијекова, тамјан – као Богу свега, смирну – као тродневном мртвацу – Њему бесмртноме. Ходите сви народи, поклонимо се Ономе који се родио да спасе душе наше.

Тропар, глас 4.

Сви вијерни, пјесмама похвалимо чувенога мироточца и Христов бисер, потпору монаха и божанственога подвижника, кличући: Сачувај нас од пријетње непријатеља, блажени Симоне, ти који си, звијездом вођен, саздао Нови Витлејем.

Слава, исти. И сада, Богородице Дјево.

На јутрењу

По првој стихологији, сједален, глас 8.

Задобивши дар мироточења од божанскога Мира, богомудри, Атонску Гору Свету - цвијетни врт Чисте Богоматере си умирисао, оче, и мирисом многих чудеса је испунио. Стога ослободи од смрада погубних страсти оне који миро твоје пјесмама похваљују и спомен твој достојно поштују, и удостој их да са тобом буду заједничари божанске благодати.

Слава, глас 1.

Показа се обиталиштем Свете Тројице утврдивши се на стијени Христовим заповијестима. Због тога те небеска настојбина изабраних сверадосно прими, те се, са великим Антонијем, нађе пред престолом Творца твога.

По другој стихологији, сједален, глас 8.

Узевши крст свој на рамена и себе се одрекавши, у радости слиједио си Христа, Преподобни Симоне, занемаривши пролазну раскош и славу, и све угодности живота мудро замрзивши. Обитавајући у Атонској пустари, демонске војске си храбро савладао, блажени Симоне Мироточиви. Моли Христа Бога да пода опроштај гријехова, онима што с љубављу твој свети спомен прослављају.

Слава, глас 4.

Зачудише се, мудри, војске Ангела, како си, будући у тијелу, бестјелесним животом великодушно ревновао. Стога су ти неувенљиве вијенце сплели, предивни Симоне Мироточиви, и славно их на твоју главу спустили. Сада Христа, оче, у вијекове моли за оне који те пјесмама величају.

И сада, празника, глас исти.

Како се у твоје тијело сместио нигдје Несмјестиви? Како је Он и у њедрима Очевим, и на рукама Матере? Свезнајући како је хтио тако је и учинио, и мада бестјелесан својевољно се оваплотио, и ради нас је постао што раније није био, и не одвајајући се од своје Божанске природе сјединио се са нашом природом, и као двострук се Христос родио, хотећи да небески свијет испуни.

По полијелеју, сједален, глас 4.

Из стијене си засијао као велики свјетилник, и Атон си озарио својим божанственим врлинама, миомирисни оче наш. Умириши све, који те са љубављу поштују.

Слава, глас исти.

Струјама мириса твојих, блажени Симоне, оздрављају тијела и душе оних који те побожно блаже, Свети, и празнују твој свечасни спомен.

И сада, глас исти.

Као звијезда Даница засија нам часно упокојење Преподобнога, обасјавајући празник Христовог Рођења и блистајући златна као сунце.

Степена, први антофон 4. гласа.

Прокимен, глас 4.

Часна је пред Господом смрт Светих Његових.

Стих: *Шта ћемо узвратити Господу за све што нам је даровао?*

Всјакоје диханије.

Јеванђеље Преподобних. 50 псалам.

Слава: Молитвама Симона Мироточивог...

И сада: Молитвама Богородице...

Стихира, глас 6.

Ти, који си дар да точиш миро од Бога примио и ову свету стијену звијездом показану, за манастир чедних одредио, и храм у славу Спаситељевог Рођења из основа саздао као угаони камен свих на Атону, Симоне свечасни, имајући смјелост пред Рођеним у Витлејему од неискусобрачне Дјеве и као градитељ Новог Витлејема, моли да се смилује на оне који твој свечасни спомен пјесмама величају.

Канон празника први са ирмосима на 6, и светом два канона на 8.

ПЈЕСМА 1. глас 1.

Ирмос: Христос се рађа – славите! Христос с небеса – у сусрет му изиђите! Христос на земљи – узнесите се! Пјевај Господу сва земљо! У весељу пој народе! – Јер Он се прослави.

Онога који је створен по Божијем лику, упропашћеног преступом, свега препуштеног пропадању, отпадника од божанственог живота, мудри Створитељ изнова пресаздава – Јер Он се прослави.

Видјевши како човек, кога је рукама створио, пропада, Саздатељ, нагнувши небеса, сиђе и оваплотивши се од божански чисте Дјеве, цијелога га проже Својим божанским бићем. – Јер Он се прослави.

Мудрост, Ријеч, Сила, Син и Сјај Оца, Христос Бог, очовјечивши се кришом од сила, како надземних тако и оних са земље, обновио нас је, јер он се прослави.

Канон преподобном Симону, глас 8.

Труба прије нас поздрави миро које тече из твојих часних моштију, твоје славне мегдане и свијетле подвиге, света чудеса и побједе над демонима.

У чврстOME камену непријекорне вјере ум си свој оковао и на стијени си себе утврдио, Симоне, те тако побиједио демонске чете, ограђен божанственом надом и руком Божјом придржаван.

Звијезда која је негда мудраце, владаре из Персије, привукла Христу рођеноме, теби указа мјесто на коме подиже тиховалиште, у коме се многи спасавају кријепљени твојим молитвама.

Богородичен: Од кад бијех у пеленама прљам се срамотним дјелима и ријечима. Зато те молим, Дјево, која си чисто родила и у пелене повила Онога који море маглом обавија, спаси ме од пакла.

Други канон преподобном који велича свето миро његово и чудеса.

Глас 6.

Обукавши се у божанствено миро на висини, својим благоуханим молитвама богато умириши ум мој, свехвални, мирисима мира твога, богоносни Симоне Мироточиви.

Очистивши ум и срце, богомудри, ризница божанскога мира си постао. Стога нас све умириши мирисима мира твога, богоносни Симоне Мироточиви.

Још као новорођенче испуњен божанственим помислима, показа се изабраним сасудом божанственог мира, оче, миришући онима који пјесмама твоје миро пјевају.

Богородичен: Уистину се страшно чудо у теби збива, Дјево, јер постаде алабастар божанскога Мира. Стога ме, Владичице, избави од смрадних страсти, мирисни Сасуде, Богопрослављена Дјевојко.

Катавасија: Христос се рађа...

ПЈЕСМА 3.

Ирмос: Сину прије вијекова од Оца непропадљиво рођеном, а недавно од Дјеве без сјемена оваплоћеном, Христу Богу, узвикнимо: „Ти узнесе снагу нашу, Ти си свет Господе!“ Од блата начињени Адам, дионик више него изврсног надахнућа, а преваром женином у цјелости поданик пропадања, видјевши Христа произашлог од жене виче: „ Ти се ради мене саобрази мени, Ти си свет Господе!“

Уподобивши се обличјем расточености нас од безвриједне глине обликованих и пруживши нам божански природу дијелећи са нама тијело од ње лошије, постао си Чојвек, остајући Бог. Ти уздиже снагу нашу, Ти си свет Господе!

Весели се, Витлејеме царе вођама јудејским! Из тебе изађе на видјело Пастир Израиљев ношен на плећима херувима – Христос. Он узнесе снагу нашу, јер Он поста Цар свих.

Преподобном

Силином ума ограђен, блажени, и снагом Самсона оснажен, огроман камен си подигао и носио, имајући за помоћ Камен Угаони.

Уздржањем тијела ћуд своју си умртно и обукао се у живоносни хитон смрти, чиме си постао простран и чист сасуд дарова Духа Светога.

Радујући се, наставио си да крст на раменима за Христом носиш, блажени, и његовом силом си стигао до пристаништа бестрашћа, обогативши се божанственим сјајем.

Богородичен: Род људски који те поштује, Дјево, на кољенима те моли у бујицама суза за спас државе од Агарена – услиши, Госпо, молбе наше.

Други преподобном

Ти, који си, очишћен божанственим дјелима, дар мироточења од Бога примио, умириши и мене цијелог, оскврњеног нечистим дјелима мојим, богоносни Симоне Мироточиви.

О, како да, бесрамник, опјевам твоје миро које благоуха свима који те поштују с љубављу и непоколебљивом вјером и који те достојно пјесмама величају, богоносни Симоне Мироточиви.

Велика се пред Богом показа смјелост твоја, богомудри, јер те по смрти удостоји да богато точиш миро из извора твојих свечасних моштију, богоносни Симоне Мироточиви.

Богородичен: Одријеши се смрадна осуда проклетства посредовањем твојим, Дјево Чиста, јер се из тебе јави Дародавац мира и као благ нам источи благоуханије, мирисни Сасуде, једина Свехвална.

Катавасија: Сину прије вијекова од Оца...

Сједален, глас 8.

Уздржањем, знојем и подвизима угасио си пламен страсти и свима источио океан чудеса, потопивши у њему, као други Мојсије, оружја заблуде и коњице демонске. Сабравши се тога ради, достојно славимо твој свечасни спомен, свечудесни Симоне Мироточиви, оче преподобни. Моли Христа Бога, да пода опроштај сагрјешења онима који срдечно прослављају твој свети спомен.

Слава, глас 3.

У сну се јави старцу који у тебе сумњаше не хтијући да учествује у појању твог спомена и свима пријетећи. Но он, подигавши се из тјескобнога сна, узвелича и објави оцима виђење које сагледа у страху и трепету, искајући од срца опроштај.

И сада, празника, глас 4.

Ходите, вијерни, да видимо гдје се родио Христос! Пођимо са мудрацима, владарима са Истока, на мјесто на које их води звезда! Ту ангели без престанка химне пјевају, а пастири бдију говорећи доличну песму: „Слава на висини данас рођеном од Дјеве Богородице у пећини у Витлејему јудејском!“

ПЈЕСМА 4.

Ирмос: Изникао си из Дјеве као она стабљика из Јесејевог корјена и као онај цвијет из њега, Христе. Дошао си као онај хваљени из горе засјењене честаром, оваплотивши се од Оне која није упознала мужа, нематеријални Боже. – Слава твојој моћи, Господе!

Као онај кога давно Јаков предсказа као очекивање незнабожаца, заблистао си из Јудина племена Христе, и дошао си да однесеш моћ Дамаска и плијен Самарије, окренувши заблуду у љепоту вјере у Бога. – Слава твојој моћи, Господе!

Повјеренике речи пророка Валаама, мудре посматраче звезда, испунио си радошћу засијавши као она звијезда од Јакова, Господару, и јасно си прихватио њих који су ти донијели дарове вриједне примања као приносиоце првина од незнабожаца.

Као киша на кошевину, као капља што капље на земљу, тако си, Христе, сишао у утробу Дјеве. Етиопљани и Таршани, острва Арабијска и Саба Међанска, господари све земље, падоше пред тебе. – Слава твојој моћи, Господе!

Преподобном

Понос си монаха и образац свима који твој спомен поштују, преподобни. Потпора си твога манастира, најбоља си заштита и бранич оних, који те пред Богом постављају за посредника.

Имајући ум чвршћи од сваког камена, на стијени си, Симоне, дом саградио, имајући у себи Стијену – Христа који ти је разум обасјавао. Тако се Преподобним показа постојан у врлинама, одликован божанским даровима.

Стијена постаде прибјежиште зечевима који побјегоше од заблуде свијета. А ти се показа као разумни зец, оче, у пустињама живот проводиши и истрајно ходиши из славе у славу, из силе у силу.

Богородичен: Свесвијетла и свјетлоносна палато, обасјај душу моју помрачену нападима непријатеља, ти која си неискусобратно родила сапрестолника са Оцем, Сина, надприродно и неизрециво, и остала чиста Дјева.

Други преподобном

Пошто му је твоје божанствено живљење омиљело, Христос, Свето миро, дар мироточења ти повјери, да све људе мирисом испуњаваш, о, оче богоносни, Симоне Мироточиви.

Немоћан сам, бестидник, да богатство мира у теби достојно узвеличам и пристојно опјевам, о, оче богоносни, Симоне Мироточиви.

Силу злих духова си посрамио утврдивши душу своју на несаломивој Стијени – Христу, и од Њега си дар мироточења примио, о, оче богоносни, Симоне Мироточиви.

Богородичн: Као избавитељка, избави нас, који ти се молимо, Блага, и као мислени алабастар, умириши нас божанским мирисом, о Мајко, мирисни Сасуде.

Катавсија: Изникао си из Дјеве...

ПЈЕСМА 5.

Ирмос: Ти који си Бог мира и сажаливи Отац, послао си нам Гласника великог Савјета Твога, да нам пружа мир. Стога упућени ка свјетлости богопознања, још за ноћи на јутањој молитви славу Ти исказујемо, Човекољупче.

Приставши да се по царевој наредби напишеш међу слуге, Христe, нас слуге си ослободио од врага и гријеха; Себе у цјелости ускладивши са нашом убогошћу, на основу тога јединства и заједништва, земљаног створа си обоготворио.

Ето, Дјева – како је давно речено – зачевши у утроби, роди Бога очовјеченог, а да при томе оста Дјева. Преко ње ми грешни с Богом се мирећи, запевајмо јој са вером као оној која је стварно Богородица.

Преподобном

Зрацима божанственог знања озарио си оне у тами невјерја који јурише манастир да сруше, и показао их синовима дана, имајући провиђење – божанског чувара.

Благоугодивши Творцу доличном висином, постави те за пастира мисленог стада, да водиш, Симоне, ка мисленом и божанском манстиру, оне који бивају уразумљени твојим пјесмама.

Свеноћним молитвама и свакодневним стајањима, истријебио си утваре непријатељске, полетивши ка созерцању божанских висина, осјењен свјетлошћу бестрашћа.

Богородичен: Господња Дјевојко, само једно од тебе искам: када дође Син твој да суди васељени, не одврати ме од наслијеђа изабраних, јер наду моју на тебе положиш.

Други преподобном

Жудећи за висионм врилина, преподобни, на Гору си Атонску дошао и након коничине своје, дар точења мира си примио, о Свети Симоне Мироточиви.

Овјенча те Господ даровима благодати, да многе болести одгониш и да зле духове прогониш, о Свети Симоне Мироточиви.

У теби нађе спасоносног љекара, онај који не повјерова твојим чудесима, и као неразборит, назва те магом с љубављу, о Свети Симоне Мироточиви.

Богородичен: Ти која си свијет обновила својим порођајем, Дјевојко, повјерени ти удио, сада привуци ка божанственом животу, о Свечиса, мирисни Сасуде.

Катавасија: Ти који си Бог мира....

ПЈЕСМА 6.

Ирмос: Јона као плод би избачен из утробе морске звијери, онакав какав је у њу доспио, а Бог-Ријеч, у утроби Дјеве настањен и од ње је тело узео, изађе из ње сачувавши је неокрњеном, јер од кварења, коме ни Сам не подлеже, задржа нетакнутом Своју Родитељку.

Дође, оваплотивши се, Христос Бог наш, из утробе коју Отац прије Данице створи. Он који држи узе безгрешних сила леже у јасле немужтих животиња, повија се пеленама, а дрешу пуно замршене узе грехова.

Као потомак Адамов и дијете материје, роди се Син и даде се вјернима. Он је Отац и Челник будућег века и зове се Гласник великог Савета, Он је Бог силни, Он под Својом влашћу држи сву творевину.

Преподобном

Жеља за Богом, срдачна љубав и топла брижност твоја, цијелога те окрилише, богоносни оче, чинећи те свијетлим стаништем Тројице.

Оставивши обресе таштине, градио си божанствено знање, ходећи уским путем ка Богу, оче, и стигавши, покој си нашао са збором преподобних.

Свјетлодавна звијезда коју си ноћима гледало, чистоту душе твоје обзнани, богомудри, и у теби засјаше вјера, љубав и нада, свечасни дарови.

Богородичен: Ону која поста од ангелских чинова неупоредиво светија, славно прославимо вијерни, јер она без састајања роди Ангела великог Савјета.

Други преподобном.

Као што си неповријеђеним сачувао служитеља, палоба са велике висине твојим светим молитвама, оче, тако сачувај и мене, свеславни, као Мироточац.

Као што си варваре, који насрнуше да стадо твоје посијеку, спасио од заблуде, тако спаси и мене, свеславни, као Мироточац.

Као што велики камен подиже у манастиру твојем, тако подигни камен сагрјешења из моје душе, свеславни, као Мироточац.

Као што си демонизовану царску кћер хитро исцијелио, и многе друге након смрти твоје, тако исцијели и мене, свеславни, као Мироточац.

Богородичен: Одријеши саблазни који твоју паству страше, Владичице, и подај благост, као миомирисни Сасуд, Непорочна.

Катавасија: Јона као плод би бачен...

Кондак, глас 8.

Хвалимо те као највећег међу преподобним и сљедбеника Апостола њима равног, величанственог проповиједника и свјетилника Атона. Подај нам сада и твоју помоћ, молећи Господа за све који ти кличу: Радуј се, Симоне триблажени!

Икос

Продорна свјетлост звијезде обасја тобом настањену стијену, триблажени, у којој си небом обасјано Христово рођење созерцавао, и као ван себе, ово слушао:

Радуј се, јер се у теби свјетлост огледа!

Радуј се јер тобом мрак би посрамљен!
Радуј се, послане свјетлости даровање!
Радуј се, дарова Христових приносе!
Радуј се ти, који си звјездолику свјетлост очима гледао!
Радуј се, јер си таму помисли уклонио!
Радуј се, јер поста огледало звијезде!
Радуј се, јер угледа звијезду над мудрацима!
Радуј се, најсјајнији свјетилнику међу звијездама!
Радуј се, највидљивија свјетиљко свјетионика!
Радуј се, јер се тобом Витлејем обнови!
Радуј се, јер се тобом Едем настани!
Радуј се, Симоне триблажени!

СИНАКСАР

Двадесет и осмога дана овога мјесеца, вршимо спомен преподобном и богоносном оцу нашем Симону Мироточивом, ктитору часног светогорског манастира названог Симонопетра.

*Стих: Надишавши поглед звијездозналаца,
досеже Витлејем гледајући ка небеском своду.*

Двадесет осмог дана у новембру, туробни живот напусти Симон.

Славни отац наш Симон обитаваше на Светој Гори Атонској у вријеме Михаила VII Палеолога латинофрона, који 1256. године цароваше у Никеји, јер Цариград бијаше под владавином Латина. Након што дуго година би покоран Старцу, доби од њега дозволу и благослов, те се попе уз испосничке стрмине на стијену и данас видљиву над манастиром, борећи се у њој са демонима, не само умно, него и тјелесно. Једне ноћи, пребивајући у молитви, опази звијезду на небу која се спушташе и стаде над стијеном, на којој затим би саграђен манастир, и тада зачу божански глас са неба, који га прекоријеваше и заповиједаше да оснује манастир на тој стијени. Зидари који ради ове ствари бијаху позвани и дођоше, чувши од преподобнога причу о његовом животу, никако не повјероваше његовим ријечима и савјетима о градњи овог дивног манастира, но тек када видјеше изненадно чудо. Монах који им приносаше вино током обједа да пију, спотаче се и омаче са окомите стијене у страшну порвалију, држећи у једној руци суд са вином, а у другој пуну чашу вина. Тако и зидаре обузе необуздана смјелост према преподобном, а преподобни утону у тугу, али не изгуби наду, усрдно се молећи. Но, вољу оних који га се боје испуњава Господ, казујепсалмопојац, те и овај који паде у провалију, након неког времена, појави се из ње са супротне стране, држећи у рукама неразбијен и суд и чашу, из којих се не бјеше просула ни једна кап вина. Тада зидари, завољевши преподобнога као

уистину светог мужа, са великом љубављу и побожношћу подигоше манастир, и у њему монаси постадоше. Цркву нашу почаствова именов Господа нашег Исуса Христоса у тијелу Рођенога, а манастиру надјену име Нови Витлејем. Звијездом и божанственим сазирањем Христовог Рођења вођен ка Богу, богоугодно сконча свој живот у дубокој старости и пресели се ка Господу. Показа се савршеним путеводитељем и чедољубивим оцем, савјетујући духовна му чеда, и она са њим, и она након његове смрти, и многе од њих у Горњи Јерусалим уведе, просвијетливши их и поучивши ријечима и дјелима Јеванђеља. Његове свете мошти се свима открише точећи миро из гроба. Но, Господ произвоље, те мошти ове и свечасни гроб посташе скривени, а мјесто њихово непознато до данашњег дана. Стога и један од монаха у манастиру, обманут, похули на подвижника не признавајући га за Свеца, све док му се Светитељ не јави у сну испуњен славом у неисказаној свјетлости. У пратњи двојице својих Светих ученика, Светац му штапом нанесе ране на ногама. Тако овог монаха учини проповиједником и исповиједником славе своје и свих великих Светитеља овај Преподобни, чијим нас Светим молитвама, Христе Боже наш, помилуј и спаси. Амин!

ПЈЕСМА 7.

Ирмос: Дјечаци заједно у побожности одгајени, презријевши безбожну наредбу, не уплашише се пријетње огњем, но стојећи посред пламена пјеваху: Благословен си Боже отаца наших!

Док су били на пољу, пастири доживјеше збуњујућу појаву свјетлости, јер их обасја слава Господња и анђео који им викаше: запевајте – јер се родио Христос – благословен си Боже отаца!

На једном, уз реч анђела, небеске војске стадоше да кличу: слава Богу на висини, мир на земљи, добра воља међу људима! Христос засија! Благословен си, Боже отаца!

Шта ово значи? Рекоше пастири. „Хајде да видимо то што се догодило – Божанског Христа!“ А када дођоше у Витлејем с Родитељком се клањаху и певаху: Благословен си Боже отаца!

Преподобном

Радостан је и уистину свијетао и знаменит дан у који си, Симоне, прешао из привременог живота у божански покој, гдје се са Ангелима веселиш и кличеш: Благословен си, Боже отаца наших!

Обдарени тобом, божанственим љекарем душа и тијелеса, богоносни, приљежним молитвама ослобађамо се од страсти и сваке штете од вражјих насртаја. Благословен си, Боже отаца наших!

Стријелама молитава твојих побјеђује се јато демона, растјерује их и топи као огањ у пећи твоје опјевано и часно име. То потврђује излјечена кћи царска.

Богородичен: Творевина цијела, задивљена непојмљивим унижењем Онога који се из тебе родио, Чиста, радујући се весељем великим, појући и играјући, кличе: Благословен Бог који је кроз тебе са нама!

Други преподобном

Сачувај од злобе вражије стадо твоје које си, звијездом вођен, саздао, мудри оче, Симоне Мироточиви.

Помазан миром Духа Светога, Преподобни, мирисни тамјан Христов си постао, којим нас облагоухаваш, оче Симоне Мироточиви.

Испуни неисказаном свјелтошћу оне, који са љубављу похваљују твоје свечасно миро и са вјером поштују твој божански спомен, оче Симоне Мироточиви.

Богородичен: Пречиста Владичице, ти која си Миро родила слугама твојим, Њега умилостиви према онима који те са љубављу поштују.

Катавасија: Дјечаци заједно у побожности...

ПЈЕСМА 8.

Ирмос: Прасликом надприродног чуда, била је она пећ што орошава, јер не пали младиће које прогута, као ни огањ Божанства утробу Дјеве у коју урони. Стога запјевајмо химну: Да благосиља Господа сва творевина и да Га велича у све векове!

Кћи Вавилона је одвукла синове из Давидова народа као свој плијен са Сиона, а шаље дародавце мудраце да се као њени синови моле кћери Давидовој, Богу пријатној. Стога запјевајмо химну: Да благосиља Господа сва творевина и да Га велича у све векове!

Замукнуше свирале због пјесме жалосне, јер у туђини не пјеваху синови Сиона. Христос пак, у Витлејему засијавши, кида сву заблуду Вавилона и свирку његових свирала. Стога запевајмо химну: Да благосиља Господа сва творевина и да Га велича у све векове!

Преузе Вавилон добит и богатство од плијена царства Сиона. Христос, међутим, доводи његове ризнице у Сион и владаре звјездаре предвођене звездом. Стога запевајмо химну: Да благосиља Господа сва творевина и да Га велича у све векове!

Преподобном

Дрзник који није знао какву смјелост имаш пред Владиком, безумно сумњаше и не хтједо твој празник да слави. Но ти му се, непокорном, јави и пријетњом отријезни његов разум, као што је, покајан, посвједочио на исповијести.

Засија нам свијетли празник преподобног, освјетљујући душе свих православних блиставошћу чудеса и даровима многим, и обраћа нам се, побожно кличући: Дјецо благословите, свештеници пјевајте, а људи величајте у све вијекове.

Руком Божјом закриљен, утекао си од осветникове засједе, који је покушао да ти украде топлину Духа и да уништи складност подвижничке државе Христове. Но ти си, Симоне сломио његова злочинства, свемогућом силом живоносног Крста.

Богородичен: Сви праведници и сви учитељи од крајева до крајева творевине од свих вијекова рођени, ријечима својим светим вијенац пјесме ти у радости плету, Дјево. Но упркос вриједности, од свих пјесама заједно, већа је слава твоја!

Други преподобном

Светворац и Свевидац те, блажени, постави као сунце да сијаш монасима на Атону, како би чедно живјели. Тако их и сада са небеса пригрли, Мироточиви.

Као мислено јутро јави се онима у тами сагрјешења, блажени, сијајући свјетлошћу разума свима који те с љубављу похваљују и у вијекове пјевају, Мироточиви.

Показа се као богосвијетли стуб монаха, Симоне преподобни, па и нас, помрачене страстима живота просвијетли, да би те без престанка славили, Мироточиви.

Богородичен: Чиста Владичице која си божанствено Миро родила нама, слугама твојим, облагоухај твоје стадо, е да би у побожности остало и тебе хвалило, Света Богородице.

Катавасија: Прасликом надприродног чуда...

ПЈЕСМА 9.

Ирмос: Видим чудесну и насхватљиву тајну: пећину као Небо, а Дјеву херувимски престо, јасле као станиште у којима лежи несместиви Христос Бог. Њега песмом величајмо.

Огледајући засебно кретање необичне, нове звезде која се истом појавила и небеском светлошћу засијала, маги закључише да се Христос, Цар, родио на земљи, у Витлејему, нама на спасење.

На речи мудраца:“ Где је новорођено детенце, Владалац чија се звезда појавила, јер дођосмо да Му се поклонимо?“ суманут и пометњом обузет Ирод богоборац разјари се да убије Христа.

Ирод се распита за време појаве звезде која доведе мудраце да се с даровима поклоне Христу. Она их одведе у отаџбину, тако да оставише страшног чедоморца на поругу његову.

Преподобном

Не марећи за земаљско и за отаџбину, спомен врло кратак си оставио о себи, о родитељима својим и о трудовима, Симоне, нама који те са љубављу поштујемо и објављујемо твоје врлине.

Кроз подвиге и испосничке муке прешао си у вјечни живот, гдје сада јасно сагледаваш, као што гледају пророци, апостоли, мученици и преподобни, и учествујеш у владичанској радости, молећи се, Симоне, за све нас који те величамо.

Ти који си од Бога примио богате дарове за небројене трудове своје, свеблажени, стани сада пред Њега, избави ме од невоља и вражјег лукавства, и поруши оне који се не владају по закону и не слиједи отачка предања.

Богородичен: Ти која прародитеље избави од пропасти, родивши Спаситеља свијета, Дјево Пречиста, Њега, као Бога, моли за нас који те хвалимо и величамо, е да би се ослободили од страсти и вјечнога пакла.

Други преподобном

Стојећи сада на висинама пред Свецарем, молитве твори за нас који са вјером и искреном љубављу твој часни спомен похваљују, преподобни Симоне Мироточиви.

Прими мноштво оних који на часној гори Атонској блиставо сијају, и приведи их Творцу, очуване и недодирнуте мукама и недаћама, преподобни Симоне Мироточиви.

Доврших пјесму теби, усудивши се, биједник, и призвавши божанску помоћ, примих зацијело „твоје од твојих“. Благослова твога сада ме удостој, преподобни Симоне Мироточиви.

Богородичен: Нико од смртника осим тебе, Пречиста, без тјескобе не може спасен бити. Стога ти притичемо и гласно кличемо, спаси нас грешне, јер се у тебе уздамо, о Богородице, Чедна Дјевојко.

Катавасија: Видим чудесну и насхватљиву тајну...

Свјетилен

Христос Господ је прво, свеобухватно Мир, а ти си, блажени, друго. Јер од Њега, као почетка, свете мошти твоје постадоше сасуд божанскога мира и лијек за болести, свима који ти побожно притичу. Тога ради те слаavimo, преподобни оче Симоне.

Други

Славно те прослави Господ и на земљи, јер си примио благодат, Симоне, да од страсти лијечиш, од демона ослобађаш и да проничеш у будуће. Показа те мудрацем који кроз сан преваспита онога који на тебе хуљаше.

Други

Свесвијетла звијезда Цркви засија, и позва све вијерне на празновање: Ходите да сви заједно будемо учесници њенога сјаја.

Празника

Посетио нас је са висина Спаситељ наш, Исток исотка, и ми који смо у тами и сјенци нађосмо истину. Јер од Дјеве родио се Господ.

Хвалитне стихире

Постављамо 4 стиха и појемо подобне стихире:

Глас 8.

Капљама суза си угасио пожар страсти, и башту душе своје показао плодном, храњену постом, натапану бденијем и процвалу молитвом. Стога си вишетруки плод, као земља добра, Господу приноси, Симоне славни.

Утврдивши се на стијени Божјих заповијести, преподобни, на стијени си колибу сачинио и разапевши се до краја, стријеле страшнога Голијата си уништио. Тога ради, Бог те обогати Давидовом добротом и ти, Симоне, извојева славну побједу.

Зрацима разума свој ум си просвијетлио, преподобни, ходећи ка пристаништу - пуноти свјетлости. Мрак пролазне славе и раскоши си надишао и у Свете станове зашао у којима сада обитаваш и уживаш у Едему, обожен вјечним пићем, Симоне.

Ти који си се повиновао трептајима Бога свевидећег, од Оца задоби дар да исцјељујеш и лукаве духове прогониш из оних који те призивају, богоблажени. Стога те поштујемо и твој божанствени спомен са вјером прослављамо, Симоне свеславни.

Слава, глас 6.

Ходите сви зборови монаха и главари народа православних, уједините узроке чудеса и мироточења, због којих Симон, Христов подражатељ, украшен у блаженству почива. Надахнути овим свијетлим врлинама рецимо да је сличан немарљивцу за земаљско, љубитељу небеског, упорном у бденију, постојаном у молитви, нестјажатељу пропадљивог, умјешном у појању, непресушној сузи сличној води која је непрестано текла из очију блаженога, приносиатељу свеноћних стајања у тајности, благом, замишљеном, пажљивом, умом чистом, разумом бистром и врло хитром, а надасве бестрасном и дјевственом. Засијавши свим овим онај кога данас пјесмама прослављамо, високи и свеславни стуб Цркве, скида са себе пропдљиво, напушта ову узвишену и славну стијену, пење се ка Богу и ужива у награди за своје трудове, молећи се за душе наше.

И сада, празника. Исти.

Неизрецива тајна се данас испунила у Витлејему: Невидљиви се види, бестјелесни се оваплоћује, Ријеч узима људски лик; Онај Који јесте, постаје Оно што не беше; Дјева рађа Младенца у пећини, Створитеља природе; јасле се преобразују у небески престо, животиње осликавају радост херувима, пастири се чуде, мудраци доносе дарове а ангели пјевају: Слава на висини Богу и на земљи мир, јер међу људима благоизвоље да се роди неизмјењиви Емануил!

Велико славословље и отпуст

На литургији

На Блаженима, из канона преподобнога 3. и 6. пјесма

Пјесма 3, глас 8.

Силином ума ограђен, блажени, и снагом Самсона оснажен, огроман камен си подигао и носио, имајући за помоћ Камен Угаони.

Уздржањем тијела ћуд своју си умртно и обукао се у живоносни хитон смрти, чиме си постао простран и чист сасуд дарова Духа Светога.

Радујући се, наставио си да крст на раменима за Христом носиш, блажени, и његовом силом си стигао до пристаништа бестрашћа, обогативши се божанственим сјајем.

Богородичен: Род људски који те поштује, Дјево, на кољенима те моли у бујицама суза за спас државе од Агарена – услиши, Госпо, молбе наше.

Пјесма 6, глас 6.

Жеља за Богом, срдачна љубав и топла брижност твоја, цијелога те окрилише, богоносни оче, чинећи те свијетлим стаништем Тројице.

Оставивши обресе таштине, градио си божанствено знање, ходећи уским путем ка Богу, оче, и стигавши, покој си нашао са збором преподобних.

Свјетлодавна звијезда коју си ноћима гледало, чистоту душе твоје обзнани, богомудри, и у теби засјаше вјера, љубав и нада, свечасни дарови.

Богородичен: Ону која поста од ангелских чинова неупоредиво светија, славно прославимо вијерни, јер она без састајања роди Ангела великог Савјета.

Тропар, глас 4.

Сви вијерни, пјесмама похвалимо чувенога мироточца и Христов бисер, потпору монаха и божанственога подвижника, кличући: Сачувај нас од пријетње непријатеља, блажени Симоне, ти који си, звијездом вођен, саздао Нови Витлејем.

Кондак, глас 8.

Хвалимо те као највећег међу преподобним и сљедбеника Апостола њима равног, величанственог проповиједника и свјетилника Атона. Подај нам сада и твоју помоћ, молећи Господа за све који ти кличу: Радуј се, Симоне триблажени!

Апостол и Јеванђеље преподобним

Причаштен: У вјечни спомен.

Величаније

Симон Мироточиви је наш највећи чувар и заштитник, утјешитељ и молитвеник, у невољама избавитељ и болести уништитељ; њега прославимо!

